

Geachte lezers en lezeressen,

Mijn naam is Shamáti Willemse en ik ben zestien jaar oud. Samen met mijn broers krijg ik thuisonderwijs van mijn ouders. Ik schrijf deze brief omdat deze mogelijke nieuwe wet over mijn vrienden, mijn familie en mijzelf gaat. Eerlijk gezegd ben ik heel erg geschrokken van het wetsvoorstel. Het geeft mij een onveilig gevoel en het is erg stressvol voor mijn familie. Aangezien ik weet hoe het is om thuisonderwijs te krijgen, leek het mij erg nuttig om mijn mening te geven over dit wetsvoorstel.

Ten eerste vind ik de regel dat kinderen die al een keer naar school zijn geweest geen thuisonderwijs mogen krijgen, niet praktisch. Bijna al mijn thuisonderwijsvrienden (ik heb natuurlijk ook vrienden die naar school gaan) zijn vroeger naar school geweest. Kinderen die moeite hebben met het schoolsysteem en/of ouders die, nadat hun kind vijf jaar is geworden, ontdekken dat thuisonderwijs bestaat en een mogelijkheid is, hebben toch ook recht op het krijgen en/of geven van onderwijs dat bij hun past?

Ten tweede, waarom zouden mijn ouders elk jaar een leerplan moeten opsturen? Het voordeel van thuisonderwijs is juist dat we kunnen leren op ons eigen tempo. Vaak leer ik in een jaar meer dan mijn ouders en ik verwacht hadden. Verder vind ik het eng dat als ik in een jaar minder leer dan wat er in het leerplan stond, ik dan mijn vrijstelling kan kwijtraken en naar school zou worden gestuurd. Als ik naar school zou gaan en ik zou een klas moeten overdoen dan zou ik toch ook niet van school gestuurd worden? Deze regel legt enorme druk op mijn leerprestaties.

Daarnaast vind ik de regel dat thuisonderwijzers niet voor langere tijd op reis mogen, onzinnig. Van reizen kunnen we zoveel leren! Ik ben vorig jaar naar het buitenland geweest en heb daar met mijn familie verschillende archeologische opgravingen bezocht. Ik moet zeggen dat sinds ik archeologische opgravingen met mijn eigen ogen heb gezien, ik ze ook beter begrijp.

Hetzelfde geldt voor tweetalig onderwijs. Dat wordt niet alleen op sommige scholen gegeven, veel thuisonderwijzers doen het ook. Hun kinderen spreken, lezen en schrijven Nederlands en Engels alsof ze twee moedertalen hebben in plaats van één. Maar dat mag volgens het nieuwe wetsvoorstel ook niet, terwijl zoveel mogelijk talen leren op jonge leeftijd heel goed is voor de ontwikkeling van de hersenen.

Verder is de regel dat er eens in de vier jaar een inspecteur bij ons thuis komt kijken of mijn broers en ik wel goed onderwijs krijgen, erg dubieus. Mijn ouders moeten de inspecteur wel binnenlaten want anders vervalt onze vrijstelling. De inspecteur mag zelfs iemand meenemen en we weten niet wat ze allemaal komen bekijken en waar ze mogen komen. Misschien wel op mijn slaapkamer, want daar leer ik vaak. Ieks! Onze ouders mogen niet weigeren willen ze ons thuisonderwijs blijven geven. Dit is een ernstige schending van onze privacy en het voelt heel erg onveilig.

Uiteindelijk lijkt het erop dat de regering thuisonderwijs probeert te ontmoedigen. Dit is niet het eerste wetsvoorstel waarbij dat het geval is. Dit legt enorme druk op alle thuisonderwijzers. Door zulke wetsvoorstellen ben ik verschillende goede vrienden kwijtgeraakt, omdat ze naar het buitenland emigreerden. Zij hadden in Nederland geen vrijheid meer en vonden dat alle druk op thuisonderwijs hun bijna geen ruimte meer over liet voor leren, spelen en ontdekken.

Misschien komt deze druk doordat veel mensen thuisonderwijskinderen zien als sociaal-geïsoleerde en niet-lerende kinderen. Het is naar dat veel mensen zo'n vooroordeel hebben over thuisonderwijs. De standaard vragen die ik altijd krijg als ik vertel dat ik thuisonderwijs krijg zijn: 'Mag dat wel?' en 'Heb je wel vrienden?'.

Er zijn veel onderzoeken geweest over de prestaties en sociale ontwikkelingen van kinderen die thuisonderwijs krijgen. De meerderheid van de onderzoeken meldde dat thuisonderwijskinderen zich cognitief en sociaal-emotioneel zeer goed ontwikkelen en dat ze vaak een leervoorsprong hebben op leeftijdsgenootjes die naar school gaan.

Tenslotte, het is zeker niet zo dat niemand toezicht heeft op thuisonderwijskinderen. Mijn familieleden buiten ons gezin staan helemaal niet open voor thuisonderwijs, maar ze zien dat wij ons goed ontwikkelen en veel leren, dus is er niets aan de hand en hebben we het super gezellig als we elkaar zien. Van mijn opa heb ik zelfs een jaar lang natuurkunde gekregen, omdat hij daar heel goed in was. Ook wonen er twee leerkrachten en drie politieagenten in onze straat en ook zij hebben geen bezwaren, omdat ze zien dat het goed met ons gaat.

Familie, vrienden en buren zien wat er speelt in een gezin. Iedereen houdt een thuisonderwijs gezin onbewust in de gaten, want het is meestal vreselijk interessant wat er in zo'n gezin gebeurt. Daarom is toezicht overbodig. Als er iets niet goed is dan trekt de samenleving die om dat gezin staat aan de bel.

Ik vind het vervelend dat ik vaak vergeleken wordt met een thuiszittend, niet gemotiveerd en niet-lerend kind. Dat is helemaal niet het geval. Het schrijven van deze brief was geen opdracht van mijn ouders, ik heb zelf besloten deze brief te schrijven, omdat ik mijn mening wil geven en omdat het heel goed is voor mijn Nederlands.

Dus waarom moet thuisonderwijs zo moeilijk gemaakt worden, terwijl het duidelijk zo goed is en gaat?

Lezers en lezeressen, bedankt voor het lezen van mijn brief. Zoals ik hierboven al schreef zijn sommige regels uit het wetsvoorstel niet logisch en niet nodig. Ik denk dat er een nieuw wetsvoorstel moet komen dat thuisonderwijs bevordert en het voor thuisonderwijskinderen juist fijner en beter maakt in plaats van stressvoller.

Ik ben heel erg blij dat mijn ouders mij thuisonderwijs willen geven.

Hoogachtend,

Shamáti Willemse

